

Ἰδού ἐν δοχείον πηλινον πλήρες διαλύσεως 1 μέρους νιτρικού ἀργύρου καὶ 30 ὕδατος, καὶ ὁ χάρτης τὸν ὁποῖον ἐξελέξαμεν διὰ τὸ εἶδος τοῦτο τῆς εἰκόνος. Λαμβάνομεν αὐτὸν καὶ ἐφαρμόζομεν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕγρου εἰς τρόπον ὥστε τὸ ὑπεράνω αὐτοῦ μέρους νὰ διαμείνῃ ἀδιάβρεκτον. Ὡς δὲ ἴδωμεν ὅτι λαμβάνει ἐν χρώμα ἐλαφρῶς κυανόχρουν τὸν ἀποσύρομεν καὶ ἀφοῦ τὸν ἀφήσωμεν ν' ἀποστραγγίσῃ τὸν θέτομεν ἐπὶ ὀριζοντίου πλακὸς πρὸς τ' ἄνω ἔχοντα τὴν ὑγρὰν ἐπιφάνειαν ἕως ὅτου καλῶς ἀποξηρανθῇ. Μετὰ τὴν ταχείαν αὐτοῦ ἀποξηρανσιν τὸν ἐμβαπτίζομεν ἐπὶ 2—3 λεπτά εἰς ὕγρον ἐξ 25 μερῶν ἰωδούχου ποτασίου, 1 βρωμούχου ποτασίου καὶ 260 ἀπεσταγμένου ὕδατος συνιστάμενον. Μετὰ ταῦτα τὸν ἀποπλύνομεν καὶ τὸν ξηραίνομεν ἐκ νέου. Τοιουτοτρόπως παρασκευάζεται ὁ ἀρνητικὸς χάρτης τοῦ εἶδους τούτου τῆς φωτογραφίας, τὸν ὁποῖον δυνάμεθα νὰ διατηρήσωμεν ἐπὶ μῆνας προφυλάττοντες αὐτὸν ἀπὸ τοῦ φωτός.

Ἄς ὑποθέσωμεν ὅτι θέλομεν νὰ μεταχειρισθῶμεν αὐτὸν ἥτοι εἰσερχόμεθα εἰς τὴν κυρίως ἐργασίαν. Καθιστῶμεν αὐτὸν ἐπαισθητότερον ὑγραίνοντες διὰ διαλύσεως 24 μερῶν ὕδατος, 44 acide asétique cristallisable καὶ 6 νιτρικοῦ ἀργύρου. Ἐφαρμόζοντες δὲ ἐπὶ τῆς κυρίως αὐτοῦ ἐπιφανείας ὕαλον, ἵνα ἀμέσως διευθύνωνται αἱ ἡλιακαὶ ἀκτῖνες, εἰσήγομεν ἐν τῷ σκοτεινῷ θαλάμῳ, ἐνθα κρατοῦμεν τὸν ἐπὶ 10—30 λεπτά ἔαν ὁ ἥλιος εἶναι φωτοβόλος ἢ περισσότερον ὅταν καλύπτεται ὑπὸ νεφῶν. Ἐνταῦθα τελευτᾷ ἡ κυρίως ἐργασία καὶ ἀποτυπῶνται ἡ εἰκὼν χωρὶς ὅμως οὐδὲν σημεῖον αὐτῆς νὰ φαίνεται διότι ἀπαιτοῦνται αἱ ἐξῆς συμπληρωματικαὶ πράξεις.

Τὸν χάρτην ἀφοῦ τὸν ἐξάγαγομεν τοῦ σκοτεινοῦ θαλάμου, ἐκτείνομεν, πρὸς τ' ἄνω ἔχοντα τὴν κυρίαν ἐπιφάνειαν, ἐπὶ ὕαλου καὶ ἀποπλύνομεν μετὰ μικρᾶς ποσότητος διαλύσεως περιεχοῦσης 8 μέρη γαλλικοῦ ὀξέος καὶ 100 ἀπεσταγμένου ὕδατος. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης φαίνεται ἡ εἰκὼν δι' ἐρυθρεῦτινος χρώματος καταλήγοντος ὀλίγον κατ' ὀλίγον εἰς τὸ βαθυτέρον μέλαν. Ταχέως τότε ἐμβαπτίζομεν τὴν ὕαλον εἰς μίαν